

ИВАН ПРИБЛУДНИ СРАМУВАМ СЕ ЗА МОЙТЕ СТИХОВЕ...

Превод от руски: Диана Павлова, —

chitanka.info

*Срамувам се за моите стихове,
че в дни на гибел и на бран
в тях вместо маршове, възвания,
събирам думи дребни, тихи.*

*Наоколо пожар, война,
с окопи, барикади пълно е,
а пък при мен... колиби, хълмове,
и само мир и тишина...*

Да, срам ме е!

*А всички вие –
големите и увенчаните,
които на Москва от страниците
се разгърмахте по Русия?*

Какво сте вие?

*Плакати, викове,
сезонни мълнии, душевни тикове,
негодни рими, ритъм — никакъв,
принуден и скован език.*

*Това е всичко, само то е.
И трудно, невъзможно вече е
поет да търсиш сред дърдореци
или сред виеци — певец.*

*Щастлив съм, че съм още млад
и че тепърва разцъфтявам,
че шепота на май раздавам
като безценна благодат.*

*— О, край мой, пасбища и степ,
за мен е радост и спасение,
че с редове обикновени*

*на тези зидове студени
донасям топлина от теб.*

*Не само аз, зад мен войска е
от синове на своя век...
— Не ни гнетете и тровете,
не бързайте да ни признаете!*

1924

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.